

návrh značně rovnováze, měl odvahu přiznati, že rozpočtový schodek je větší než bylo uváděno a byla to jistě veliká oběť, neboť tím si svůj úkol velmi stíží, než se mu podařilo rozpočet vyrovnati. Avšak parlamentní komise pochopila, že toto zdání by bylo příliš laciné a klamně a dala přednost pravdě. V dnešní době, kdy jest vědomí zodpovědnosti parlamentu a jeho členů posuzováno hodně skepticky, je to morální vítězství parlamentarismu a demokracie. Skoro se zdá, že zodpovědnost parlamentu proto tolik upadla, že neměla možnost se v otázkách zásadních uplatniti. Zodpovědnou iniciativu brala na sebe vláda a parlamentu vnucovala čím dále tím více roli hlasovacího stroje. S uznáním nutno též zaznamenati, že parlamentní komise správně posoudila, že je tu možnost dalších úspor, které však předpokládají reformu státní správy. Parlament získal by si nehynoucích zásluh, kdyby i v této otázce ukázal svou iniciativu. Každému, kdo přijde ve styk s kterýmkoli úřadem, je zřejmo, že naše správa je trestuhodně těžkopadná. Tato těžkopádnost je nejen v provádění zákonných předpisů, nýbrž i v předpisech samých, což zase se vysvětluje tím, že tyto předpisy jsou připravovány v témže duchu, v jakém se později provádějí. Proto jest zřejmo, že náprava správy nemůže vzejíti z této správy samé. I kdyby jednotlivý státní zaměstnanec projevil iniciativní snahu v této věci, bude jistě udolán nepochopením svých kolegů i nadřízených, nepochopením vzniklým nejen z pohodlnosti, nýbrž i z existenčního strachu, aby změna nebyla pro někoho z nich osobně nepříznivá. Bylo by jistě v zájmu státního hospodářství, aby také státní zaměstnanci tento komplex překonali a pozitivně spolupracovali s parlamentem i vládou. Zásadně negativní stanovisko jejich exekutivy v otázce snížení platů dá se sice takticky omluviti, ale na trvalo by znamenalo poškození zájmů státního úřednictva, neboť by vyřadilo prakticky exekutivu z pozitivní práce. Na druhé straně nedá se trvati na udržení platů, když není pro ně úhrady, a není ani možnosti úspor, kterými by tato úhrada byla nahrazena. Rozhodně nelze se však dívati na snížení platů zaměstnaneckých jako na léčení krise, tedy jako na opatření, které má zjednati rovnou hospodářských sil. Snížení platů je výpomocí z nouze, ať už byla zaviněna jakkoli, a tento jeho charakter byl nejlépe vyjádřen v časovém omezení jeho platnosti. Právě tak jest naprosto falešné, hádali-li se, že náš průmysl musí se uskrovniti na rozsah, který mu vnutila krise, a ještě více její nerozumné léčení.

Dr. Lepař.

Patentní úřad RČS v r. 1932 učinil několik zajímavých rozhodnutí: Uplatňuje-li v ČSR prioritní právo pouze jeden ze spolupřihlašovatelů v cizím státě, může tak učiniti pouze se souhlasem ostatních spolupřihlašovatelů. Příslušné postupní prohlášení musí býti předloženo v neprodlužitelné lhůtě šesti měsíců po podání tuzemské přihlášky (§ 6 min. nar. ze dne 30. prosince 1908, č. 271 ř. z.). Rozhodnutí stížnostního oddělení ze dne 21. června 1932, č. p. ú. 25052-32. Odpor může býti podán pouze proti přihlášce, která existuje. Byl-li podán odpor proti přihlášce, která byla po vyložení a před podáním odporu odvolána, má býti tento odpor zamítnut přihláškovým oddělením bez zavedení řízení. (Rozhodnutí stížnostního oddělení ze dne 15. dubna 1932, č. 13.022-32.) Přihláškové oddělení není povinno přihlížeti k novému popisu, který byl předložen sice po uplynutí stanovené lhůty, ale ještě přede dnem, kdy se přihláškové oddělení usneslo o zamítnutí přihlášky. (Rozhodnutí stížnostního oddělení ze dne 21. června 1932, č. 25.052-32.) Nové znění patentového nároku, navržené ve vyjádření a odpor, není způsobilým nahraditi vyložené patentové nároky, vykazuje-li jako podstatný znak opatření, které ve vyložených nárocích vůbec není vytčeno a ani v popisu není vyznačeno jako důležité a nezbytně nutné. (Rozhodnutí stížnostního oddělení ze dne 3. července 1931, č. p. ú. 22.184-31.) Poslední rozhodnutí je z r. 1931, avšak uveřejněno bylo v »Patentním Věstníku« teprve v r. 1932.

Dr. Reichert.

Z celého světa právníkého a hospodářského. **Brasilie:** Zaveden byl 48hod. pracovní týden. — **Dánsko:** Komise, dosazená vládou,